

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság dr. Neukum Flórián ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Volsik Tibor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **tartozás megfizetése** iránt a Fejér Megyei Bíróságnál 15.G.40.121/2009. szám alatt indult és a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.432/2010/9. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.432/2010/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Fejér Megyei Bíróság 15.G.40.121/2009/20. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 395.000 (Háromszázkilencvenötezer) Ft másodfokú és felülvizsgálati együttes perköltséget, valamint az államnak az adóhatóság felhívására 379.500 (Háromszázhetvenkilencezer-ötszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

i n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a Székesfehérvári Városi Bíróság ítélete alapján a perben nem álló

G és Társa Bt-nek 5,224.910 Ft tőke és az ezután 1995. június 30-tól járó késedelmi kamata, továbbá az ugyanezen bíróság előtt kötött egyezség alapján 1,100.000 Ft tőke és ennek 1994. február 4-től járó késedelmi kamata iránti tartozása állt fenn a felperes jogelődjével szemben, amely követelések tulajdonjogát a felperes engedményezés útján szerezte meg.

Az 5,224.910 Ft és járulékai végrehajtása iránt 1998-ban, az 1,100.000 Ft és járulékai végrehajtása iránt 2001-ben indult végrehajtási eljárás az adós betéti társasággal szemben. Az első végrehajtási eljárás megindulásának időpontjában a végrehajtó az adós egyéb fellelhető vagyontárgyának hiányában 5 db a betéti társaság tulajdonát képező ingatlant kísérelt meg értékesíteni. Ezek közül 2010. tavaszán sikerült értékesíteni a 02/1 hrsz. alatti ingatlant, a befolyt vételárból a végrehajtó 297.904 Ft-ot fordított a perbeli felperesi követelések csökkentésére. A további összegekre a végrehajtás évek óta sikertelen maradt.

A felperes a keresetében az alperest, mint a betéti társaság beltagját 6.324.910 Ft tőke, ennek kamatai és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni. A keresetét a 2006. IV. törvény (Gt.) 108. §-ának /3/ bekezdése alapján alkalmazandó 97. §-ának /1/ bekezdésére alapította. Állította, hogy a követelését a betéti társaság vagyona nem fedezi, a követelés évek óta behajthatatlan, ezért a hivatkozott jogszabályhely szerint az alperes mint beltág korlátlanul felel.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első fokon eljáró Fejér Megyei Bíróság a 15.G.40.121/2009/20. számú ítéletében az alperest 6,324.910 Ft tőkében, ebből 5.224.910 Ft-nak 1995. június 30-tól, 1,100.000 Ft-nak pedig 1999. február 4-től járó késedelmi kamataiban és 321.590 Ft perköltségben marasztalta. (A végrehajtás eredményeként befolyt összeget a felperes kérelmére a perköltségre számolta el.)

A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezése folytán hozott 10.Gf.40.432/2010/9. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a végrehajtó közlése szerint az első végrehajtási eljárás megindításakor az adós 5 db ingatlannal rendelkezett, a 02/1 hrsz. alatti ingatlan 5,000.000 Ft; a 183 hrsz. alatti 30,000.000 Ft; a 035 hrsz. alatti 8,000.000 Ft; a 034 hrsz. alatti 2.000 Ft; az 52 hrsz. alatti ingatlan pedig 120,000.000 Ft becsértéket képviselt. Az ingatlanokra a többször megkísérelt árverés vevő hiányában sikertelen volt. Megállapította továbbá, hogy bár a végrehajtó a 10. sorszámu tájékoztatójában arról értesítette az elsőfokú

bíróságot, hogy az 1999-ben és 2001-ben történt árverés között az adós a 183. és 52. hrsz. alatti ingatlant értékesítette, az értékesítés ténye egyéb adatokra tekintettel nem volt egyértelműen megállapítható.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Másodlagosan kérte hogy amennyiben a felperes igazolja a követelés behajthatatlanságát az alperest a keresete szerint marasztalja. A másodfokú bíróság helyes döntése ugyanis az lett volna, ha a behajthatatlanság felperes általi igazolása mellett kötelezi az alperest a teljesítésre.

Álláspontja szerint azon körülményből, miszerint végrehajtás útján 10 évet meghaladó idő alatt nem jutott hozzá a követeléséhez, önmagában az következik, hogy követeléséhez az adós vagyonából nem tud hozzájutni.

Hivatkozott arra, hogy a behajthatatlanságot az elsőfokú eljárásban bizonyította, a végrehajtási eljárásban keletkezett és csatolt iratok, a sikertelen árverésekről felvett árverési jegyzőkönyvek a behajthatatlanságot igazolták.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Előadta, hogy a felperes a másodlagos felülvizsgálati kérelmét ún. kiegészítő felülvizsgálati kérelemben terjesztette elő, márpedig a felülvizsgálati kérelmet a Pp. rendelkezései szerint megváltoztatni nem lehet.

.-.-.-.-.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt az alábbiak szerint jogsértőnek találta.

A perben ellentmondó adatok állnak rendelkezésre a tekintetben, hogy a bt. két értékes ingatlana értékesítésre került-e. A végrehajtó 2009. november 4-én kelt tájékoztatása szerint a 183. és 52. hrsz-ú összesen 150.000.000 Ft becsértékű ingatlanokat a bt. értékesítette. A felperes az értékesítésre nem hivatkozott, az alperes az értékesítést tagadta. A végrehajtó korábbi nyilatkozatával ellentétben akként nyilatkozott a bíróság felhívására, hogy a fenti két, a bt. tulajdonában lévő ingatlan tekintetében a 2010. márciusi árverés - vevő hiányában - sikertelennek bizonyult.

A felperes felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott arra, hogy a

fenti két ingatlan már nem a bt. tulajdona, csak arra, hogy a több mint 10 éve folyó, eredményre nem vezető végrehajtási eljárás kellően igazolja, miszerint a követelés a főkötelezettől behajthatatlan.

Ilyen körülmények mellett a Legfelsőbb Bíróság abból indult, indulhatott ki, hogy a két nagy értékű ingatlan is a bt. tulajdonát képezte a jogerős ítélet meghozatalakor.

A Gt. 108. §-ának /1/ és /3/ bekezdése alapján alkalmazandó 97. §-ának /1/ bekezdése szerint - amely azonos rendelkezést tartalmaz a korábban hatályos 1997. évi CXLIV. törvény (1997. évi Gt.) 90. §-ában foglaltakkal - a betéti társaság beltágja a társaság tartozásaiért akkor felel, ha a társasági vagyon a követelést nem fedezi.

Nem osztotta a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság jogi álláspontját a vonatkozásban, hogy az adós bt. tulajdonában álló fenti két ingatlan, (illetve a további két ingatlan) a felperes perbeli követelésének kellő fedezetéül szolgál. A követelés ingatlannal való fedezettsége azt jelenti, hogy a végrehajtási szakba jutott követelés az ingatlanból annak mobilizálhatósága, értékesíthetősége következtében a befolyt ellenértékből ésszerű időn belül kielégíthető.

A perbeli esetben a betéti társaság nagy becsértékű ingatlanait néhány kisebb értékű ingatlannal együtt a perbeli követelés behajtása érdekében 1998-ban vonta végrehajtás alá a bírósági végrehajtó. A kitűzött árverések árverési vevő hiányában valamennyi esetben sikertelenül végződtek. 2010-ben - már a jelen per megindítását követően - ugyan sikerült egy 5 millió Ft becsértékű ingatlant 2,500.000 Ft árverési vételárért értékesíteni. Egyéb tartozások miatt azonban a befolyt árverési vételárnak csak egy töredékét fordíthatta a végrehajtó a perbeli követelés kiegyenlítésére. Az adós többi ingatlana már hosszú ideje eladhatatlan, így nem nyújt a valóságban ténylegesen realizálhatóan fedezetet a követelésre. Ezért a Gt. 108. §-ának /1/ és /3/ bekezdése alapján alkalmazandó, a Gt. 97. §-ának /1/ bekezdése szerint mögöttes felelősként az alperes, mint a társaság beltágja köteles helytállni a társaság tartozásaiért.

A másodlagos felülvizsgálati kérelem vizsgálata a Legfelsőbb Bíróság fenti álláspontjára tekintettel szükségtelenné vált, azt a Legfelsőbb Bíróság mellőzte, függetlenül attól, hogy az a Pp. 272. § /1/ bekezdésében meghatározott határidőn belül a bírósághoz megérkezett.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /4/

bekezdése szerint hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes felülvizsgálati kérelme sikeres volt, ezért az alperes a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése szerint köteles a felperesnek a másodfokú és a felülvizsgálati eljárással okozott költségét megtéríteni. A felperes másodfokú és felülvizsgálati együttes perköltsége a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a /2/ bekezdésének a) pontja és /5/ bekezdése szerint felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 379.500 Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának /3/ bekezdése alapján alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése és 15. §-ának /1/ bekezdése szerint az alperes köteles az államnak az adóhatóság felhívására megtéríteni.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2011. szeptember 20.

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke
Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.előadó-bíró
Dr.Lőrincz Györgyné sk.bíró